

Tillgängliga rättsskyddsmedel för skydd av kännetecken under .fi toppdomänen

- med fokus på alternativ tvistlösning och framtida förändringar

Övningsseminariearbete i immaterialrätt

Sebastian Åstrand

Våren 2014

Handledare: Professor Marcus Norrgård

Helsingfors universitet – Juridiska fakulteten

Innehållsförteckning

Innehållsförteckning.....	1
Förkortningar.....	2
Källförteckning.....	3
1 Inledning.....	4
1.1 Bakgrund	4
1.2 Syfte.....	4
1.3 Avgränsningar.....	5
2 .fi domänen och kännetecken.....	6
2.1 Domännamn – en kort introduktion	6
2.2 .fi toppdomänen.....	7
2.3 Rättigheter som skyddas under .fi domänen	8
2.4 Värdet av att skydda kännetecken.....	11
3 Tvistlösning.....	13
3.1 Olika metoder att lösa tvister om domännamn.....	13
3.2 Tvistlösning av Marknadsdomstolen.....	14
3.3 Tvistlösning av Kommunikationsverket	15
3.4 För- och nackdelar med alternativ tvistlösning.....	17
4 Kommande förändringar	20
4.1 Införande av Informationssamhällsbalken.....	20
4.2 Informationssamhällsbalken – konsekvenser	21
5 Avslutande kommentarer.....	23

Förkortningar

ccTLD – contry code Top-Level Domain

DNS – Domännamnssystemet (Domain Name System)

Ficora – Kommunikationsverket i Finland

FML – Firmalagen (2.2.1979/128)

FVL – Förvaltningslagen (6.6.2003/434)

gTLD – generic Top-Level Domain

HFD – Högsta förvaltningsdomstolen i Finland

IP-adress – Internet Protocol adress

IANA – Internet Assigned Numbers Authority

ICANN – Internet Corporation for Assigned Names and Numbers

LDN – Lag om domännamn (13.3.2003/228)

MD – Marknadsdomstolen i Finland

RP – Regeringens proposition

SOU – Statens offentliga utredningar (Sverige)

VML – Varumärkeslag (10.1.1964/7)

Källförteckning

Abdon, Anna-Karin: I immaterialrättens gränsland, i verket Abdon Anna-Karin, Alm Josefin, Aspegren Anders, Edward Jonas, Hellström Roger, Hökeberg Ulf, Merino Leonardo, Sparring Kristoffer, Svarts Glenn, Tonell Magnus, Öhlund Joacim, Stockholm 2012

Bärlund, Johan – Nybergh, Frey – Petrell, Katarina: Finlands civil- och handelsrätt (4:e upplagan), Helsingfors 2013

Cricket, Liu – Albitz, Paul: DNS and Bind (5th Edition), Sebastopol CA, USA 2006

Dahlström, Sofia – Karlsson, Marie-Louise: Internet juridik, Stockholm 2000

Edvardsson, Tobias – Frydinger, David: Molntjänster, Stockholm 2013

Haarmann, Pirkko-Liisa – Mansala, Marja-Leena: Immateriaalioikeuden perusteet, Helsingfors 2012

Heine, Kasper – von Haller Grønbæk, Martin – Trzaskowski, Jan: Internetjura, Köpenhamn 2002

IETF: Teknisk standard RFC 1591, utvecklad av The Internet Engineering Task Force, källa <http://tools.ietf.org/html/rfc1591> (hämtad 15.4.2014)

Kommunikationsverket: Korrespondens med Ficora:s jurist med ansvar för .fi domäns frågor M. Moilanen, perioden 15.4–24.4.2014

Innanen, Antti – Saarimäki, Jarkko: Internet-oikeus, Helsingfors 2009

Pihlajarinne, Taina: Tunnusmerkin suoja verkkotunnuskäytössä, Helsingfors 2009

Ramberg, Christina: Malmströms civilrätt (22 upplagan), Stockholm 2011

Regeringens proposition: förslag till lag om domännamn [...], RP 96/2002

Regeringens proposition: förslag till informationssamhällsbalk [...], RP 221/2013

Statens offentliga utredningar: Topppdomän för Sverige, SOU 2003:59

Sund-Norrgård, Petra: Domäntvister och ond tro, Helsingfors 2002

1 Inledning

1.1 Bakgrund

Bakgrunden till att jag väljer att skriva om skydd av varumärken under .fi toppdomänen, bottenar i tre orsaker. För det första är det ett aktuellt tema, .fi domäner har kunnat registreras publikt sedan år 1991, därav är fenomenet relativt ungt, knappa 20 år gammalt. Ämnet blir ännu mera aktuellt i och med att regeringen har lagt fram en proposition om en ny heltäckande lag/balk om informationssamhället. Informationssamhällsbalken kommer att ersätta de tidigare enskilda lagarna inom området, inberäknat den nuvarande lagen om domännamn (LDN).

Den andra orsaken till att jag väljer att skriva om varumärken och .fi domänen, är att domänerna idag kan ha ett relativt stort kommersiellt värde. Detta gäller särskilt så kallade gTLD (generic Top-Level Domain), till exempel .com & .net.¹ Men kommer sannolikt också att öka för så kallade ccTLD (country code Top-Level Domain), till exempel .fi och .se. .fi toppdomänen har hittills varit starkt nationellt knuten, i och med att endast finska aktörer kunnat registrera under den. Detta kommer att luckras upp i och med att den nya informationssamhällsbalken träder i kraft, då alla aktörer internationellt kommer att kunna registrera .fi domäner. Därmed kommer sannolikt behovet att skydda immateriella värden under .fi domänen att aktualiseras än mer, närmast i form av varumärken.

Som tredje orsak vill jag nämna mitt personliga intresse i domän- och IT-området. Jag har själv jobbat med registrering av .fi domäner sedan år 2005, och sett hur .fi domän området utvecklats starkt under denna period. Inte minst genom att antalet registrerade .fi domäner ökat från ca 100 000 till över 300 000 på dessa år².

1.2 Syfte

Syftet med det här seminariearbetet är att utreda och presentera de rättsskyddsmedel som finns tillgängliga för skydd av varumärken under .fi toppdomänen. Fokus kommer särskilt att ligga på de rättsskyddsmedel som kan anses vara av karaktären alternativ tvistlösning, alltså

¹ Ett exempel är domänen iCloud.com köptes av Apple Inc våren 2011 för 4,5 miljoner USD.

<http://www.macrumors.com/2011/04/28/apple-purchases-icloud-com-for-4-5-million/> (hämtad 15.4.2014)

² Antalet aktiva .fi domännamn var år 2007 ca 150 000 stycken, år 2013 var antalet aktiva domännamn ca 335 000 stycken. Alltså har antalet domäner mer än fördubblats på 6 år.

<https://www.viestintavirasto.fi/sv/ombranschen/statistik/internet-ochtelefonistatistik/gallandefidomannamn.html> (hämtad 15.4.2014)

rättskyddsmedel utanför domstol. Vidare kommer även en del av kommande förändringarna inom .fi toppdomänen att behandlas, i och med införandet av den s.k. informationssamhällsbalken. Även där kommer fokus att ligga på alternativ tvistlösning men med fokus på vilka förändringar den nya lagen medför.

1.3 Avgränsningar

I den här skriften kommer fokus att ligga på .fi domäner. Som bekant finns det många andra typer av toppdomäner³, men dessa kommer inte att utredas närmare. Paralleller kommer att dras till andra toppdomäner, samt en viss komparativ jämförelse med andra nordiska toppdomäner. Jag kommer särskilt att belysa de finska förhållandena av .fi toppdomänen, eftersom det området skiljer sig från många andra domäner.⁴ Följaktligen blir finska rättskällor då mera centrala, även om det finns begränsad mängd finsk praxis och litteratur på området. Därför kommer också utländska källor att användas för att bättre redogöra för de finska förhållandena.

Tekniska frågor gällande domännamn kommer att beröras i någon mån i detta arbete, men då närmast av karaktären praktiska frågor kring hur domännamnsystemet är uppbyggt och fungerar.

³ Exempelvis .com, .net, m.fl. – mer om detta i kapitel 2.2.

⁴ En stor skillnad fram till år 2016 är .fi domäner endast kan registreras av finska aktörer. Exempel på andra avvikelser är att det föreligger en viss förhandskontroll innan registrering av en .fi domän.

2 .fi domänen och kännetecknen

2.1 Domännamn – en kort introduktion

Ett centralt begrepp i det här arbetet är domännamn. Därmed kan det vara på sin plats med en kort definition av begreppet domännamn. Domännamnet är närmast en teknisk uppfinning inom IT-området, vars främsta uppgift är att förenkla för slutanvändaren.⁵

Varje dator och server som är ansluten till internet har en unik IP-adress i formatet nnn.nnn.nnn.nnn⁶, exempelvis 192.168.100.101. Istället för att människor skall minnas dessa serier av siffror så kopplas ett domännamn till IP-adressen. Det sker genom så kallade namnservrar och DNS-systemet.⁷ Namnservrarna fungerar som en slags telefonkatalog på internet, bildligt beskrivet. När användaren skriver ex. doman.fi så kopplar användarens dator till domänens namnservrar via DNS-systemet användaren vidare till IP-adressen 192.168.100.101, och följaktligen till den server/tjänst som användaren förväntar sig under denna domän.

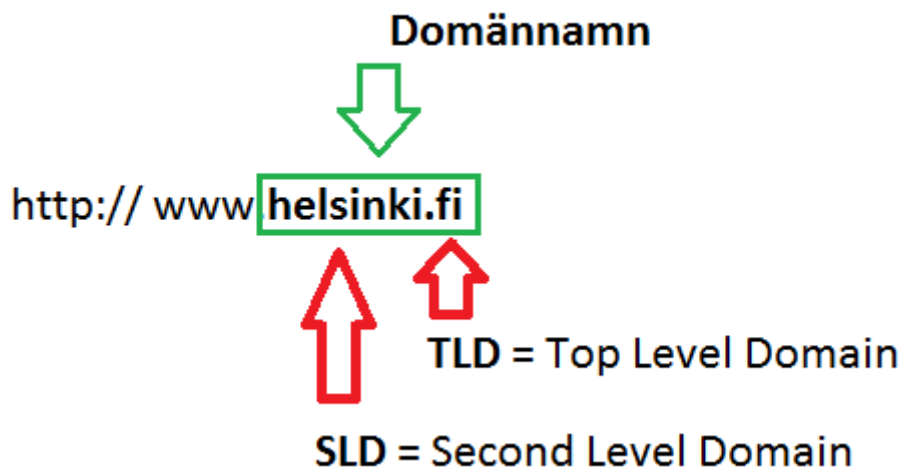
Domännamn tilldelas i olika nivåer. Jag kommer att koncentrera mig på de två första nivåerna. Den första nivån utgörs av toppdomänen (engelska: Top-Level Domain, "TLD"). Toppdomänen är den högsta nivån, och utgörs av det som följer efter punkten i ett domännamn på höger sida. Exempel på toppdomäner är .com & .net vilka är så kallade generella toppdomäner (gTLD). Andra exempel på toppdomäner är så kallade nationella toppdomäner (ccTLD), exempel på sådana är .fi (Finland), .ax (Åland) och .se (Sverige).

Den andra nivån av domännamn, det vill säga den del av domänen som är på vänster sida om toppdomänen i ett domännamn. Exempel på en sådan är *helsinki.fi*, och det är även den delen som tilldelas av Kommunikationsverket. Tekniskt kallas den delen för SLD (engelska: Second Level Domain), på svenska ungefär sekundär nivå domän. I den här skriften avses hela domänen, inklusive SLD + TLD, när termen *domännamn* används.

⁵ Cricket – Albitz 2006, sidorna 4-8.

⁶ n = en siffra, dock ej valfri siffra. Utan tilldelningen av siffror i IP-adresser följer ett visst mönster fastslaget i . Detta system gäller enbart så kallade IPv4 adresser, som för tillfället är den rådande standarden på internet.

⁷ Cricket – Albitz 2006, sidorna 11-25.

Tekniskt schema över ett domännamn

2.2 .fi toppdomänen

Finlands nationella toppdomän är .fi, tillsammans med .ax toppdomänen som är Ålands toppdomän. .fi toppdomänen administreras av Kommunikationsverket (vanligen förkortat Ficora) och den lag som styr .fi domänen i nuläget (våren 2014) är lagen om domännamn.

Kommunikationsverket är den myndighet som fått i uppdrag av finska staten att förvalta .fi domänen, enligt LDN 17§. Den har också fått rätten till att administrera .fi domänen av den internationella organisationen ICANN⁸. Det är nämligen ICANN som har mandat att tilldela länder en egen nationell toppdomän, och den tilldelningen sker vanligen till en nationell organisation i aktuellt land.⁹ Kommunikationsverket är den myndighet som har rätten att besluta om tilldelning av domännamn under .fi toppdomänen. Till uppgifterna hör också att bland annat sköta den tekniska driften av .fi domänsystemet, liksom att ta betalt för domämförnyelser. Utöver detta har Kommunikationsverket även getts rätt att besluta i frågor som gäller återkallande av redan registrerade domäner vid olika situationer, enligt LDN 12§.

⁸ ICANN, förkortning för Internet Corporation for Assigned Names and Numbers, för mera om organisationen se <http://www.icann.org/en/about> (hämtad 15.4.2014)

⁹ Vilket sker med stöd av den tekniska standarden, IETF RFC 1591

Den praktiska administrationen sker dock enligt samma standard av ICANN:s underförening IANA (Internet Assigned Numbers Authority)

Ett domännamn beviljas på ansökan av Kommunikationsverket till den sökande, alltså den kommande innehavaren av domänen. Ansökan sker vanligen genom en s.k. "Registrar"¹⁰, om inte kunden själv innehar nödvändig teknisk kompetens. Vid ansökan om ett domännamn, görs inte längre en förhandskontroll av Kommunikationsverket av det ansökta domännamnet.¹¹ Sökande skall själv göra en bedömning om det sökta domännamnet uppfyller kriterierna i LDN.¹² Följaktligen beviljas domännamnet i regel direkt av Kommunikationsverket till sökande, utan officiell prövning om domänen ex. gör intrång i någons varumärke. Vidare kan tilläggas att förfarande är helt elektroniskt, och utan mänsklig interaktion vid beviljandet.

2.3 Rättigheter som skyddas under .fi domänen

Ett .fi domännamn beviljas till den sökande direkt utan förhandskontroll av domänen, av andra än sökande själv. Därmed finns det en uppenbar risk att det beviljade domännamnet kan göra intrång i någon annans immateriella rättighet. Intrånget kan ju ske medvetet av sökanden¹³, alternativt omedvetet av okunskap eller slarv vid ansökan om domänen. Följaktligen är det väsentligt för den sökande och kommande domäninnehavaren att veta vilka immateriella rättigheter som skyddas under .fi domänen, inte minst för att undvika att man av misstag gör intrång i andras rättigheter. Men kanske ännu viktigare är frågan för innehavaren av en immateriell rättighet, exempelvis ett varumärke, att veta om detta varumärke skyddas under .fi toppdomänen eller inte.

Det vanligaste fallet när ett domännamn inkräktar på ett varumärke är då domännamnet är identiskt med ett skyddat varumärke.¹⁴ Konkret kan sådan situation vara att varumärket "My High Tech Company" är skyddat, och någon obehörig registrerar domänen "myhightechcompany.fi".¹⁵ En annan situation är att varumärket baseras eller snarlikt ett skyddat kännetecken, exempelvis varumärket "My Cool Company" och domänen

¹⁰ Med termen Registrar avses vanligen en ISP (Internet Service Provider), vilken kan vara exempel ett webbhotell eller ett IT-konsult företag.

¹¹ Se särskilt RP 96/2002, sidorna 13 och 22, om att förhandsgranskningen av domännamn utsträcker sig enbart till en maskinell kontroll om att formella & tekniska kriterier är uppfyllda för det ansökta domännamnet.

¹² Se särskilt LDN 4§ och 5§ med de mest centrala kraven.

¹³ Exempelvis registrering av domännamn i ond tro eller s.k. Cybersquatting, se särskilt Sund-Norrgård 2004, sidorna 25-26.

¹⁴ Gäller vid tvistlösning av Kommunikationsverket enligt korrespondens med jurist på Kommunikationsverket, perioden 15.4–24.4.2014.

¹⁵ LDN 12§ 3 punkten, om domännamn som utgörs av ett skyddat namn eller märke.

”mycolcompany.fi” eller liknande.¹⁶ Viktigt att notera här är att ett domännamn i sig inte utgör ett varumärke eller liknande kännetecken, enbart för att domänen är registrerad vid Kommunikationsverket. I vissa fall kan dock ett domännamn registreras som ett eget varumärke hos ex. Patent- och Registerstyrelsen.¹⁷

Vilka kännetecken skyddas då av under .fi toppdomänen? Enligt LDN 4§ 3 momentet så får ett domännamn inte vara baserat på någon annans skyddade namn eller märke. I lagen om domännamn finns en s.k. legaldefinition på vad som avses med ett skyddat namn eller märke, vilket gör det enklare att veta vad som skyddas under .fi toppdomänen.

Enligt LDN 3§ 3 punkten avses med ett skyddat namn eller märke följande:

Skyddat namn eller märke är:

- *namn eller märke infört i handels-, varumärkes-, förenings-, stiftelse-, eller partiregistret*
- *inarbetad firma*
- *sekundärt kännetecken eller varumärke enligt firmalagen och varumärkeslagen*
- *namnet på ett offentligt samfund, ett statligt affärsverk, en självständig offentlighetslig inrättning, en offentlighetslig förening samt*
- *främmande stats beskickning eller organ i dem*

Här bör man observera att listan är uttömmande, och listan inkluderar alla de namn och märken som skyddas under .fi domänen. Det betyder samtidigt att andra kännetecken inte erhåller skydd under .fi toppdomänen.¹⁸

För att få en uppfattning av vad som är ett skyddat namn, är man i bland tvungen att vända sig till andra lagar.¹⁹ Särskilt för varumärken är det VML som är aktuell för varumärken, för att definiera vad ett varumärke är dels är, samt när ett varumärke är skyddat. Kortfattat kan varumärkes skydd erhållas på flera sätt, bland annat genom registrering enligt VML 1§, men också ”inarbetade varumärken” har skydd enligt VML 2§.²⁰ Utöver dessa två typer finns även s.k. gemenskapsvarumärken enligt VML 57§ som erhåller skydd i Finland, trots att de inte införts i det nationella registret över varumärken utan på EU-nivå. De s.k. internationella

¹⁶ LDN 12§ 4 punkten, om domännamn som kan misstänkas vara härledda av ett skyddat namn eller märke.

¹⁷ Då gäller naturligtvis de krav som ställs i VML för att varumärke skall kunna registreras.

¹⁸ RP 96/2002, sidorna 19-20.

¹⁹ Se exempelvis Innanen – Saarimäki 2009, sidan 355.

²⁰ Se Bärlund – Nybergh – Petrell 2013, sidorna 476-478.

varumärkena enligt, VML 53§, får skydd i Finland genom att de registreras i Finlands lokala register över varumärken som internationellt varumärke. Därmed skiljer de två typerna åt vid kontroll om de är skyddade i Finland. För att avgöra om ett varumärke är skyddat i Finland bör man konsultera dels det nationella registret över varumärken, men också registret över gemmenskapsvarumärken.²¹ Utöver detta kan det också finnas inarbetade varumärken enligt VML 2§, som erhåller skydd trots att de inte är införda i något register.

En annan vanlig typ av namn skyddas är firmanamn, som skyddas enligt FML. Enligt FML, räknas dels registrerade firmanamn som är införda i handelsregistret som skyddade firmanamn FML 2§. Men skydd för firmanamn, kan liksom för varumärken, även erhållas genom inarbetning av firmanamnet, i enlighet med FML 2§. Även s.k. "bifirmor" erhåller skydd på samma vis som för firmanamn, enligt FML 1§. Utländska firmanamn erhåller inte skydd under .fi domän om de inte är införda i handelsregistret, eller anses så inarbetade enligt FML 2§ att de där via skulle erhålla skydd. I vissa fall kan dock utländska firmanamn vara skyddade som varumärken i Finland, vilka naturligtvis erhåller skydd enligt samma sätt som ett vanligt varumärke. Före en registrering av ett domännamn bör alltså sökande också stämma av mot handelsregistret, om det sökta domännamnet inkräktar på någon annans firmanamn.²² Svårare att avgöra kan det vara för s.k. inarbetade firmanamn, som inte är upptagna i handelsregistret.

För att en innehavare av ett kännetecken skall erhålla skydd för sitt kännetecken under .fi toppdomänen måste även andra kriterier vara uppfyllda, än att kännetecknet uppfattas som ett skyddat namn eller märke. Eftersom den här skriften fokuserar på tillgängliga rättskyddsmedlen vid ett intrång, så redogörs det inte detalj för dessa kriterier. Utan mera information om dessa står att finna i dels i RP 96/2002, men kanske framförallt genom en form av rättspraxis som utvecklats av Kommunikationsverket. Den praxisen har utarbetats genom att Kommunikationsverket avgjort fall där det eventuellt varit fråga om ett intrång i någons rättighet.²³ En av de principer som utvecklats är den s.k. "tidsprioritetsprincipen"

²¹ Register: PRH register över varumärken: http://tavaramerkki.prh.fi/default_se.pl
OHIM register över varumärken: <https://www.tmdn.org/tmview/welcome>

²² FODS datasystem: <http://www.ytj.fi>

²³ Se särskilt a) Kommunikationsverket webbsida:

<https://domain.fi/info/sv/index/yllapito/perusvaatimukset/ratkaisukaytanto.html> (hämtad 15.4.2013)

b) praxisen finns fram till år 2009, delvis konsoliderad i Pihlajarinne 2009, sidorna 91-127.

c) RP 96/2002, sidan 26.

enligt vilket det krävs att ett kännetecken varit registrerat före domännamnet registreras, för att erhålla skydd. Konkret att varumärke "A" måste existera före domän "A.fi" registreras för att kunna hävda att domänen gör intrång i varumärket, och eventuellt också återkallas enligt LDN 12§.

2.4 Värdet av att skydda kännetecken

Året var 1996, när Sveriges kommunikationsminister, stolt konstaterade att internet bara är en tillfällig modefluga, som snart dragit förbi.²⁴ Emellertid kan vi idag konstatera att så inte blev fallet. Allt fler människor och även saker är idag uppkopplade till internet. Även om befolkningen i Finland idag får anses vara förhållandevis internetmogna, så har inte tillväxten på värdet av tjänster och varor som förmedlas via internet slutat att öka.²⁵ Snarare kan vi konstatera att ex. webbhandeln slår rekord efter rekord, vad det gäller ökad omsättning.

Med tanke på den ökande tillväxten av olika internet relaterade tjänster, är det inte konstigt att värdet på domännamn också ökat. Det gäller särskilt attraktiva, ibland också beskrivande domännamn som "pokeri.fi" eller liknande. Därmed är det inte konstigt att det blivit synnerligen relevant för olika aktörer att skydda sina kännetecken och märken också på internet.²⁶

Tvisten om ett domännamn uppkommer vanligen när en obehörig person/organisation registrerar ett domännamn som gör intrång i en annan parts skyddade kännetecken. När ett intrång sedan sker är det ju viktigt att effektiva rättsskyddsmedel finns tillgängliga för att trygga att innehavaren av rättigheten får kontroll över sitt kännetecken i form av ett domännamn.²⁷ Dels kan det handla om att innehavaren av det skyddade namnet annars går miste om affärer, om domännamnet används i syfte att tjäna pengar av en obehörig. Dels kan ju domännamnet användas för att skada det aktuella varumärket, genom att exempelvis

²⁴ Citat är dock något hård vinklat av SvD, men innebörden är tydlig.

http://www.svd.se/opinion/ledarsidan/internet-blev-en-valdigt-valdigt-stor-fluga_6019039.svd
(hämtad 15.4.2014)

²⁵ Ökningen av omsättningen år 2013 uppgick till 9 % för hela finska webbhandelsområdet.

<http://www.taloussanommat.fi/kauppa/2014/03/10/verkkokauppa-kasvaa-alkoholi-laakkeet-ja-viihde-myyvat/20143458/12> (hämtad 15.4.2014)

²⁶ a) Andra exempel på värdet att skydda varumärken på internet, är vid mera avancerad länkning och återpublicering av material på internet. Se Abdon Anna-Karin 2012, sidorna 37-40, var det redogörs om flera rättsfall från EU-domstolen, bland annat C236/08 – C238/08, samt C278/08 gällande användning av varumärken i vanliga och sponsrade länkar.

b) Se Ramberg 2011, sidan 174.

²⁷ Heine – von Haller Grønæk – Trzaskowski 2002, sidorna 554-555.

vilseleda potentiella kunder och andra intressenter med felaktig information. Domänen kan också endast registreras i syfte att hindra innehavaren av kännetecknet för att denne inte skall kunna ta kontroll över domänen, vilket är ett mer passivt agerande, som trots allt kan få konsekvenser.²⁸

²⁸ Heine – von Haller Grønbæk – Trzaskowski 2002, sidorna 508-510.

3 Tvistlösning

3.1 Olika metoder att lösa tvister om domännamn

När en tvist om ett domännamn är ett faktum, så uppkommer åtminstone en central fråga. Hur skall jag gå tillväga för att hävda min rätt till aktuellt domännamn, på basis av mitt skyddade kännetecken? Frågan är central särskilt för innehavaren av kännetecknet eftersom denne vanligen så snabbt som möjligt önskar starta en process för att få kontroll över domännamnet.²⁹ Dessutom är det ju viktigt att det finns tillgängliga rättskyddsmedel vid en situation att en tvist uppkommit. Annars skulle en "vilda västern" situation lätt kunna uppstå, om den som först registrerar ett domännamn skulle ha en absolut oinskränkt rätt till domänen. Alternativt skulle ju domäninnehavaren kunna avkräva rättighetsinnehavaren på ockersummor för att denne skall få rätt till domänen.³⁰

Mot bakgrund av det tidigare är det inte konstigt att ICANN kräver att det för varje toppdomän finns tillgängliga rättskyddsmedel, för prövning av någons rätt till ett domännamn.³¹ Hur rättskyddsmedlet skall vara utformat har ICANN inga absoluta krav på, utan det är upp till varje organisation som hanterar en toppdomän att utforma det. Ett vanligt system är det s.k. UDRP (Uniform dispute resolution protocol), vilket är standard metoden för de största toppdomänerna .com & .net m.fl. När det gäller UDRP och även många andra tvistlösningsförfaranden för andra toppdomäner, så är det vanligt att det finns förfaranden för alternativ tvistlösning. Med alternativ tvistlösning avses att tvisten kan lösas på ett annat sätt än genom en normal tvistemålsprocess i domstol.³² Vanligen kan även tvisten om rätten till ett domännamn också avgöras i en vanlig domstol, men ibland uppkommer då frågan om vilken domstol (forum) som är behörig i saken. I jämförelse med ett vanligt domstolsförfarande är även avsikten med den alternativa tvistelösningen att det skall vara mera lättillgängligt alternativ, genom ett lägre pris, samt att det skall vara snabbare och mera effektivt.³³ Dessutom uppstår inte frågan om behörig domstol, då det

²⁹ Se exempelvis Edvardsson – Frydinger 2013, sidorna 90-92, var de legala riskerna och möjligheterna ligger när mera av verksamheten flyttas "online".

³⁰ Dahlström – Karlsson 2000, sidorna 69-76.

³¹ Se bland annat, tekniska standarden IETF RFC 1591 4.1 punkt, var minimikraven gällande tvistlösning ställs upp för delegering av en toppdomän till en stat.

³² SOU 2003:59 sidorna 147-151.

³³ SOU 2003:59 sidorna 147-151.

alternativa tvistlösningsförfarandet erkänns av och ibland också administreras av den organisation som upprätthåller aktuell toppdomän.³⁴

När det gäller .fi toppdomänen, så finns det i princip två tillgängliga rättskyddsmedel och förfaranden vid ett eventuellt intrång. De två utgörs av dels ett konventionellt domstolsförfarande, var allmän domstol men i praktiken oftast marknadsdomstol, är behörig domstol att avgöra tvisten. Den andra metoden är en typ förvaltningsförfarande som administreras av Kommunikationsverket. Den senare metoden kan liknas vid ett alternativt tvistlösningsförfarande.

3.2 Tvistlösning av Marknadsdomstolen

Marknadsdomstolen har en allmän behörighet att avgöra tvister i fråga om bland annat industriella (immateriella) rättigheter och upphovsrätt.³⁵ Följaktligen blir Marknadsdomstolen den domstol som i praktiken kommer att handlägga ärenden om tvister gällande domännamn och kännetecken. Detta eftersom de flesta rättigheter som skyddas under .fi domänen faller under Marknadsdomstolen behörighet.³⁶ Marknadsdomstolens behörighet i frågor om immateriella rättigheter är förhållandevis ny³⁷, det finns alltså förhållandevis litet doktrin om domstolen och tvister om domännamn. Allmän domstol, tingsrätt och högre instanser, är också behöriga i ärenden som faller utanför Marknadsdomstolen behörighet. Därmed är det möjligt att också allmän domstol, fattar beslut i sådana ärenden.³⁸

Enligt LDN 12§ 5 punkten så är Kommunikationsverket bundet av avgöranden från domstol, om avgörandet är lagakraftvunnet. Konkret innebär det att om en allmän domstol eller Marknadsdomstolen förbjuder användningen av ett .fi domännamn, så är Kommunikationsverket tvunget att återkalla domänen. Det är nämligen endast Kommunikationsverket som kan verkställa återkallandet av ett domännamn.

³⁴ Se exempelvis reglerna för UDRP förfarandet punkt 2, var domäninnehavaren godkänner vid domänregistrering att domänen kan bli föremål för ett sådant förfarande och leda till förlust av domänen.

<http://www.icann.org/en/help/dndr/udrp/policy> (hämtad 15.4.2014)

³⁵ Enligt "Lag om rättegång i Marknadsdomstolen" (100/2013), 4§.

³⁶ Se kapitel 2.3 för vilka rättigheter som skyddas under .fi toppdomänen.

³⁷ Marknadsdomstolen började handlägga ärenden om industriella rättigheter från och med 1.9.2013.

http://www.iprinfo.com/tietopalvelut/uutisarkisto/uutiset-2012/fi_FI/iprtuomioistuini/ (hämtad 15.4.2014)

³⁸ Sannolikt i praktiken mycket sällsynt, men oklart eftersom Marknadsdomstolen har verkat så kort tid inom området.

Processen att få en domän återkallad via domstol, kan bli förhållandevis lång. Detta beror dels på att processer i domstol kan ta en längre tid att avgöra. Här inverkar dock flera olika faktorer, bland annat hur svarande och innehavaren av domänen ställer sig till ett återkallande. Är svarande passiv så kan ju domstolen under vissa förutsättningar ge en s.k. tredskodom i målet till förmån för kärende. Men i vilket fall som helst är det ofta kostsamt för både svarande och kärende att driva en process i vanlig domstol.³⁹ Utöver det måste domen som ger stöd till återkallande vinna laga kraft innan domänen kan återkallas av Kommunikationsverket.⁴⁰ Till fördelarna hör dock att man i samma process i marknadsdomstolen även kan få andra saker prövade i tillsammans med krav på att domänen skall återkallas. Dels kan målet i fråga gälla en större helhet, var exempelvis det också prövas om användningen av varumärket i andra sammanhang. Alternativt kan kärende också yrka på olika former av ersättningar (främst skadestånd) för missbruk av kännetecknet, utöver ett yrkande på återkallande av domänen.

Det är relativt få fall som Marknadsdomstolen till dagsdato prövat gällande explicit .fi domännamn och intrång i annans kännetecken. Ett av de få fallen är marknadsdomstolens avgörande MD 32:12, var det allmänt gällde missbruk av ett varumärke och frågan om användningen av tillhörande .fi domän också uppkom. I fallet fattade marknadsdomstolen ett beslut om att aktuellt varumärke inte fick användas av domäninnehavaren. Uppgifter från Kommunikationsverket gör gällande att det är ett få tal ärenden var de återkallat en domän med stöd av beslut från domstol, det rör sig om ett tiotal fall sedan 2003.⁴¹

3.3 Tvistlösning av Kommunikationsverket

Kommunikationsverket har getts en allmän behörighet att avgöra tvister om rätten till ett domännamn. Detta följer av LDN 12§ punkterna 2, 3a, 3b & 4, varigenom Kommunikationsverket getts mandat att återkalla ett sådant domännamn som avses. Med ett återkallande avses att domänen antingen kan avregistreras (tas bort) eller överföras till rättighetsinnehavaren, enligt LDN 12§ 2 momentet. Förfarandet är ett förvaltningsrättsligt förfarande eftersom Kommunikationsverket är en myndighet, och det rör sig om utövning av

³⁹ Enbart rättegångsavgiften i Marknadsdomstolen uppgår i nuläget till 226€, enligt Lag om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer (1993/701) 3§. Jämför med att det är kostnadsfritt att ansöka om återkallande via Kommunikationsverket.

⁴⁰ Följer av LDN 12§ 5 punkten.

⁴¹ Uppgifter från korrespondens med jurist på Kommunikationsverket, perioden 15.4–24.4.2014.

offentlig makt. Därmed tillämpas även förvaltningslagen på förfarandet. Eftersom tvistlösning som utförs av Kommunikationsverket skiljer sig från ett konventionellt domstolsförfarande, så kan det på goda grunder anses att förfarandet är en form alternativ tvistlösning.⁴² Hittills till dagsdato så har Kommunikationsverket prövat litet över 1000 fall, sedan nuvarande lag om domännamn trädde i kraft 1 september 2003.⁴³

För att få rätten till ett domännamn prövat av Kommunikationsverket, så måste innehavaren av det skyddade varumärket själv vara aktiv. Detta innefattar att det är rättighetsinnehavaren själv eller genom ett ombud, som startar processen vid Kommunikationsverket. Processen startar genom att rättighetsinnehavaren (sökande) inkommer med en begäran till Kommunikationsverket om att aktuellt domännamn står i strid med innehavarens rättighet till ett kännetecken. Kommunikationsverket kan då avvisa ärendet om det är uppenbart ogrundat, men om så inte är fallet så begär Kommunikationsverket ett yttrande av den nuvarande domäninnehavaren. Denne skall då inom två veckor⁴⁴ svara med ett yttrande, var han/hon framställer varför denne har en bättre rätt till domänen. Efter detta så avgör Kommunikationsverket frågan, antingen till förmån för sökanden eller för innehavaren av domännamnet. Avgörandet bereds av en enskild tjänsteman vid Kommunikationsverket, som tar fram ett beslutsförslag på basis av inkomna handlingar. Beslutsförslaget föredras sedan för tjänstemannens chef, som sedan fattar det formella beslutet i saken. Om endera parten är missnöjd med avgörandet så kan parten söka ändring i Kommunikationsverkets avgörande genom besvär till marknadsdomstolen, enligt LDN 18§. På den här punkten skiljer sig förfarandet från ett vanligt förvaltningsrättsligt förfarande var saken normalt hade prövats vid en behörig förvaltningsdomstol som besvärsmyndighet.

Förfarandet vid Kommunikationsverket skiljer sig stort från en vanlig domstolsprocess, då det bland annat är enbart skriftligt. Vidare finns det tydliga tidsramar för när motparten skall inkomma med ett yttrande. Dessutom kan man vänta sig att Kommunikationsverket genom att handlägga liknande ärenden har skaffat sig en viss erfarenhet och kunskap om området, i jämförelse med vad en enskild tingsrätt skulle ha möjlighet till. Följaktligen bör detta leda till

⁴² Pihlajarinne 2009, sidorna 57-58.

⁴³ Uppgifter från korrespondens med jurist på Kommunikationsverket, perioden 15.4–24.4.2014.

⁴⁴ Tiden kan på ansökan förlängas enligt allmänna regler i förvaltningslagen, enligt RP 96/2002 samt FVL 33§ 2 momentet.

att besluten också kan fattas snabbare, och förhoppningsvis mera rättssäkert. Särskilt tiden och naturligtvis även rättssäkerheten är två viktiga faktorer när det kan gälla ibland stora kommersiella värden, beroende på vilket domännamn det är fråga om. En lång och segdragen process, kan leda till stora ekonomiska förluster för innehavaren av ett skyddat kännetecken, om kännetecknet används i formen av ett domännamn av en obehörig person/organisation. Vidare är det ju viktigt att processen också är rättssäker så att innehavare av domännamn inte på ett otillbörligt sätt blir av med deras rättmätiga ägda domännamn. Processen vid Kommunikationsverket är dessutom kostnadsfri för både sökande och innehavaren av domännamnet, detta gör processen mera tillgänglig särskilt för sökande. Särskilt i jämförelse med en domstolsprocess som i civilrättsliga tvistemål, kan bli dyrt för båda parter och särskilt dyrt för förloraren.

Som tidigare konstaterat, så kan någondera av parterna som är missnöjd med beslutet av Kommunikationsverket, söka ändring vid Marknadsdomstolen vilket följer av LDN 18§. Marknadsdomstolens beslut kan sedan också prövas av Högsta förvaltningsdomstolen under förutsättning att HFD ger besvärstillstånd. Behörig domstol har dock ändrats, fram till år 31.12.2012 var det Helsingfors förvaltningsdomstol som var behörig domstol. Förvaltningsrättens beslut kunde man då också få prövad av högsta förvaltningsdomstolen, om HFD gav besvärstillstånd. Därför finns det ett också ett antal avgöranden från HFD, var HFD tagit ställning till domäntvister. Dessa är dock relativt få till antalet, de uppgår till tiotal fall och många av dem är avgjorda mellan tidsperioden 2005-2009, när det blev allmän möjlighet att registrera under .fi domänen.⁴⁵

3.4 För- och nackdelar med alternativ tvistlösning

Med alternativ tvistlösning avses normalt alla former av tvistlösning som sker utom traditionell domstolsbehandling, den engelska termen är ADR (Alternative Dispute Resolution). Alternativ tvistlösning får anses vara ett populärt och relativt enkelt sätt för innehavaren av ett kännetecken att få sin sak prövad, i domänärenden. Allmänt går det att konstatera att alternativ tvistlösning har vuxit i popularitet inom andra typer av kommersiella tvister.⁴⁶ En liknande situation verkar också vara fallet för tvister om

⁴⁵ IPR University Center övervakar rättsfallen som gäller .fi domänen, och har gjort en sammanställning av fallen på <http://www.iprinfo.com/oikku/verkkotunnukset/>

⁴⁶ Statistik från Handelskammarens skiljedomsinstitut visar en ökande trend av skiljeförfaranden över de senaste 10 åren. <http://arbitration.fi/se/statistik-2/> (hämtad 15.4.2014)

domännamn under .fi domänen.⁴⁷ Kommunikationsverket prövar ungefär 100 ärenden årligen gällande krav på återkallande av en domän, på ansökan av en innehavare till ett skyddat kännetecken.

Till fördelarna med alternativ tvistlösning för domänärenden kan man räkna att processen är specifikt inriktad på domänfrågan. Det vill säga att man tar endast ställning till om domänen gör intrång i någons kännetecken eller inte, vilket gör att processen kan hållas mera enhetlig och mindre omfattande. Vidare är ju processen enbart skriftlig, vilket gör att parterna får inkomma med svar den vägen. Dessa saker gör i förlängningen det att tiden för att få ett avgörande från Kommunikationsverket, normalt inte blir så lång. I medeltal tar ett ärende 75 dagar att behandla. Av de ärenden som Kommunikationsverket prövar så bifalls i dagsläget 50 % till förmån för sökande.⁴⁸ Att det dessutom är kostnadsfritt att få saken prövad av Kommunikationsverket bidrar säkert också till innehavare till kännetecken har en större möjlighet att få sin sak prövad (Access to Justice). I jämförelse med Marknadsdomstolen så har Kommunikationsverket också skaffat sig en hel del erfarenhet av att handlägga domänärenden, vilket säkert också bidrar till en snabb och rättssäker process.⁴⁹

När det då gäller processer i allmän domstol, eller vanligen i Marknadsdomstolen så har den fördelen att man utöver domänfrågan också kan få prövat andra frågor. Bland sådana frågor kan ju nämnas möjlighet till skadestånd för intrång i varumärke, och interimistiska förbud och liknande. Samtidigt kan också domänärendet ingå i en större helhet, var man exempelvis prövar om intrång i kännetecknet skett i andra former, utöver domännamn. Att ett beslut av domstol som är lagakraftvunnet är bindande för Kommunikationsverket att återkalla domänen, innebär ju att rättighetsinnehavaren i sådana fall inte är tvungen att få sin sak prövad vid flera olika institutioner. På dessa grunder kan det bli processekonomiskt mer fördelaktigt att enbart vända sig till domstol, i mera komplexa ärenden.

Det finska förfarandet för .fi domänen kan med fördel jämföras med dels det svenska förfarandet för .se domänen. För .se domänen som administreras av Stiftelsen för

⁴⁷ Den slutsatsen går att dra på basis av de få fall som prövats i HFD och MD gällande tvister om .fi domännamn, i jämförelse med det antal ärenden som prövats av Kommunikationsverket.

⁴⁸ Korrespondens med Kommunikationsverket under perioden 15.4–24.5.2014.

⁴⁹ Rutinen erhålls genom att Ficora handlägger över 100 ärenden per år, i jämförelse med MD som handlägger ett fåtal ärenden.

Internetinfrastruktur (förkortas .SE)⁵⁰, så erbjuder stiftelsen ett förfarande som heter Alternativt Tvistelösnings Förfarande (ATF)⁵¹, som alternativ till traditionell domstolsbehandling. I en jämförelse med det finska systemet vid Kommunikationsverket så skiljer sig det svenska systemet på ett par punkter. Stiftelsen .SE är nämligen en i grunden privat aktör och följer därmed inte ex. förvaltningslagen i Sverige, vilket det finska förfarandet gör.⁵² Här uppkommer då väsentliga skillnader såsom frågor kring offentligheten av förfarandet, och möjlighet till att söka ändring. De som fattar i beslut i frågor kring ett ATF förfarande består av panel, som utses av .SE och panelen består av en till tre personer. Dessa personer är vanligen förtrodda med domäner och immateriella rättigheter, inte ovanligt juridiskt utbildade personer. Beslut som fattas av dem är offentligt, men ingen annan insyn i processen ges. Till fördelarna med det svenska systemet kan säkert räknas det att panelen består av upp till tre ledamöter, emedan Kommunikationsverkets process innehåller två tjänstemän. Till nackdelar med det svenska systemet hör att processen är avgiftsbelagd, vilket gör det svårare för mindre resursstarka att få sin sak prövad.

⁵⁰ .SE (Stiftelsen för Internetinfrastruktur, <https://www.iis.se/om/>) (hämtad 15.4.2014)

⁵¹ ATF förfarande som administreras av .SE, <https://www.iis.se/domaner/tvistlosning/for-se-domaner/> (hämtad 15.4.2014)

⁵² Sverige har delegerat ansvaret för sin toppdomän .se via "Lag (2006:24) om nationella toppdomäner för Sverige på Internet" 4§ och 5§ till stiftelsen .SE.

4 Kommande förändringar

4.1 Införande av Informationssamhällsbalken

Till riksdagen har en proposition, RP 221/2013, överlämnats från regeringen om införandet av en ny informationssamhällsbalk. Avsikten med den nya balken är att man vill konsolidera och göra lagstiftningen mera enhetlig för det stora området frågor som gäller kommunikationsfrågor och -teknik i samhället. Men också att främja utvecklingen av det informationssamhälle vi nu lever i.⁵³ Tidigare har lagarna på området varit egna helheter, men som ibland också hänvisat till varandra. Vidare är ju teknikområdet sannolikt det område som förändras i den snabbaste takten, och det därmed är på sin plats med en genomgående förnyelse av lagstiftningen på området. Bland de gamla lagar som kommer att ingå i den nya informationssamhällsbalken är bland annat lag om televisions- och radioverksamhet, kommunikationsmarknadslagen och lag om domännamn.⁵⁴ Dessa lagar inklusive den nu gällande LDN kommer, under förutsättning att riksdagen antar och godkänner propositionen i sin nuvarande form, att ersättas med informationssamhällsbalken. Den nya balken har som avsikt att träda i kraft 1.1.2015⁵⁵, alltså förhållandevis snart. Därmed relevant att diskutera en del av de förändringar, som lagen eventuellt kan medföra för tvistlösning av domännamn.

Att införa en ny informationssamhällsbalk kan nog med fog anses vara någonting unikt för Finland i jämförelse med andra länder. Enligt min kännedom finns det inga motsvarande lagar i Norden var man skulle ha konsoliderat i princip all lagstiftning som berör kommunikationsområdet i en lag. Därmed kan det hända att Finlands tilltag att införa en sån lag kan väcka intresse också utomlands, om utfallet av den nya lagen blir lyckat.⁵⁶ Det är ju viktigt att Finland ligger i framkant vad det gäller teknologisk utveckling, särskilt för vår nationella ekonomi som är beroende av teknisk innovation. Eftersom domänsystemet också är en del av detta lagstiftningsprojekt så är det på sin plats att följa den utvecklingen noga.

⁵³ RP 221/2013, sidorna 57-66.

⁵⁴ RP 221/2012, sidorna 57-65.

⁵⁵ RP 221/2013, sidan 2.

⁵⁶ Exempelvis har Sverige nyligen (hösten 2013) övervägt att kopiera Finlands system med absolut preskription av skulder, för att råda bot på "evighetsgäldenärer", SOU 2013:72, sidorna 248-255. Kanske kan liknande inspiration hämtas från den nya informationssamhällsbalken?

En av de i riktigt stora förändringarna i den nya informationssamhällsbalken, gällande domännamn är att det kommer att bli möjligt för utländska aktörer att direkt registrera .fi domäner. Idag är det enbart personer bosatta i Finland över 15 år, samt i Finland registrerade organisationer inklusive bland annat företag, som har möjlighet att registrera .fi domäner direkt.⁵⁷ Därmed är utländska aktörer (vanligen företag) tvungna att registrera sig också i Finland, t.ex. genom en filial för att kunna registrera .fi domäner. Alternativt utnyttja s.k. "proxy-tjänster" var ett företag i Finland åtar sig att registrera och stå som innehavare för .fi domänen i fråga. De här problemen kommer att försvinna 4.9.2016⁵⁸ när det direkt blir möjligt för utländska aktörer att direkt stå som ägare för .fi domäner. Finland har fått kritik flera gånger av olika EU institutioner för att utländska aktörer inte haft tillgång till att registrera .fi domäner, vilket säkert i viss mån hindrat dem från att etablera sig i Finland.

Även innehållet i informationssamhällsbalken, som gäller .fi domänen, kommer att se annorlunda ut den nu gällande LDN. Dels kommer denna del att bestå av färre antal paragrafer och bestämmelser. Dels kommer vissa bestämmelser av teknisk natur att ändras. Dock kommer rättsskyddsmedlen vara de samma som idag, alltså dels ett förfarande via Kommunikationsverket och dels via domstol. Dock kommer det från balken att strykas den uttryckliga bestämmelsen om att en domän skall återkallas med stöd av en laga kraft vunnit dom från domstol, som finns i nu gällande LDN 12§ 5 punkten. Enligt Kommunikationsverket kommer detta dock inte innebära att de i framtiden inte skulle verkställa beslut om återkallande av domäner med stöd av beslut från domstol.⁵⁹ Kommunikationsverket kommer dock att fortsätta vara den enda myndighet som kan verkställa återkallande av en domän.

4.2 Informationssamhällsbalken – konsekvenser

Vilka konsekvenser kommer då informationssamhällsbalken att föra med sig när det gäller .fi domäner? Det är naturligtvis svårt att säga innan lagen trätt i kraft, och innan man vet om den antas i förslagen form. Men några saker kommer med stor sannolikhet nog att ske. För det första lär nog antalet registrerade .fi domäner öka i någon mån. Detta bottnar i att utländska aktörer kommer in på den finska domänmarknaden direkt under slutet av år

⁵⁷ a) I praktiken krävs för en person en finsk personbeteckning och för en organisation ett giltigt FO-nummer.

b) LDN 5§ 1 momentet, om allmänna förutsättningar för beviljande, punkterna 1-4.

⁵⁸ RP 221/2013, sidan 364.

⁵⁹ Uppgifter från korrespondens med jurist på Kommunikationsverket, perioden 15.4–24.4.2014.

2016.⁶⁰ Ett större antal domäner kommer sannolikt också att leda till flera tvister, gällande domäner och kännetecken. Därmed kommer de tillgängliga rättskyddsmedlen betydelse sannolikt att öka ytterligare.

Förändringen för också med sig flera fördelar som bättre tillgång till den finska marknaden genom .fi domäns registreringar. Men samtidigt ökar också risken för s.k. "domain name warehousing", vilket innebär att en eller flera företag registrerar många .fi domäner för att sälja dem i framtiden när deras värde ökat.⁶¹ Nu medan LDN ännu gäller är det nämligen förbjudet att idka domain name warehousing enligt LDN 12§ punkt 9. Men det skyddet eller hindret, beroende på ur vems perspektiv man ser det, kommer att försvinna i och med informationssamhällsbalken. Mot bakgrund av detta är det då sannolikt viktigt att både nationella och internationella aktörer som har för avsikt att verka i Finland att de antingen registrerar viktiga kännetecken som .fi domäner. Men också ser till att de skyddar sina kännetecken på ett sådant sätt som erkänns av LDN och kommande informationssamhällsbalken. Detta för att de skall kunna utnyttja de rättskyddsmedel som står till buds under .fi toppdomänen. Listan över typer av namn och kännetecken som skyddas under .fi domänen är ju som bekant uttömmande, och för att erhålla skydd så måste kännetecknet vara av en typ som omfattas.

⁶⁰ Jämför med Danmark som är ett land i storlek av Finland (befolkning) så finns f.n. 1 200 000 .dk domäner registrerade. Antalet .fi domäner uppgår till ca 330 000.

<https://www.dk-hostmaster.dk/presse/statistik/antal-registrerede-domaener/> (hämtad 15.4.2014)

⁶¹ RP 96/2002, sidan 21.

5 Avslutande kommentarer

Från att ha varit ett närmast tekniskt hjälpmedel och sätt att förenkla, så har domännamnet fått en allt viktigare kommersiell funktion och status. Särskilt när värdet på de tjänster som omsätts på internet hela tiden ökar. Då har det blivit verkligen relevant för innehavare av kännetecken att också skydda dessa i formen av domännamn. Följaktligen är det viktigt att det finns effektiva tvistlösningsförfaranden på plats, var alternativ tvistlösning har en stor roll. Det gäller särskilt .fi domänen var det tvistlösnings förfarande som upprätthålls Kommunikationsverket, vilket mätt i antal fall dominerar över traditionell domstolsbehandling. Därmed är det viktigt att se till att det förfarandet har kvar sina fördelar, också i framtiden vad gäller exempelvis kostnads- och tidseffektivitet utan att pruta på rättsäkerheten. Samtidigt som ett traditionellt domstolsförfarande kan ha en roll i mera komplexa ärenden, där ett domännamn ingår i en större helhet.

Informationssamhällsbalken för med sig ett flertal förändringar inom en relativt snar framtid. När .fi domänen öppnas upp för den internationella marknaden, så kommer sannolikt ett flertal utmaningar följa med flera tvister med domännamn och kännetecken. Att det också blir möjligt att köpa upp ett flertal domännamn för framtida försäljning, kommer även det bidra till ett flera registrerade .fi domäner, och ett behov av att skydda kännetecken i form av domäner.